

ГОДИНА IV.

НОВИ САД, 13. августа 1927.

БРОЈ 27

Стара Српска Војводина у песмама

У ствари је Српска Војводина, са Србином војводом, била тако кратко века да готово није ни постојала. Њу је, 1. маја 1848., прогласила т. зв. Мајска Скупштина у Сремским Карловцима и одмах је пуковника Стевана Шупљикаца изабрала за српског војводу, а већ децембра исте године, пошто је нови тада, тек до престола доспели млади аустријски цар Фрања Јосиф I. потврдио и Војводину и војводу, напречац је умро потврђени војвода Шупљикац, а Српска је Војводина онда, као тобоже засебан део аустријске монархије, ушла у списак хабзбуршких покрајина те је цар иним својим титулама додао и назив српскога војводе.

У време апсолутизма, педесетих година прошлог века, ни Срби се, иако су својим јунаштвом у корист монархији у буну 1848-9. завредили те још како нежних обзира и јасна признања, нису смели управо ни мицати а немоли захтевати икаквих погодности за себе, те је тако њихова Војводина била само, што но реч, на папиру, док ју, 27. децембра 1860., простим потезом царског пера не укидоше.

А какав је племенит занос овладао био срцима аустријских Срба, како се одушевили сиона и какве су, за она времена и сувише смеле, снове везивали уза постанак своје Војводине, ево нек покаже ова кратка даворија која се дуго и дуго певала, што даље, наравно, све тише и све више крадом:

Већ се српска застава
Вије свуда јавно
И српска се браћа сва
Свуда боре славно;

Граничара мишица
И храбрих Шајкаша,
Вечног Бога десница
Брани права наша.

Црна Гора, Србија,
Где већ Србин влада,
Посестрима Банија,
Војводина млада:
Душан-царства унуку
То су четир стуба,
Кад затруби на југу
Душанова труба.

Место славних Немања
И цара Душана
Бог нам засад поклања
Војводу Стевана,
Да се под њим рукују
Банат, Срем и Бачка,
Да војводство оснују
Браћа нам јуначка.

Уза сваку од тих трију строфа додавао се овај рефрен:

Срб се бије и крв лије
За своју слободу,
Срб се бије да добије
Својега војводу.
Ура, ево плода,
Дошао нам војвода!
Ура, српског рода
Жив нам био војвода!

Са особеним, одиста ретким, у толико и толико прилика засведоченим те већ упословицим стрпљењем подносили су аустријски Срби 'незаслужене неправде, а кад је надошла и крајња дезилузија, кад се потпуно разочарали, кад је збрисано било и име миле им Војводине, овладала је њиховим душама тмура резигнација. Па како Србин пева не само кад ја весео и задовољан, него и кад му је тешко око срца, давао је израза свом јаду овом тугованком:

Војводину гроб покрива,
Сузама је Срб полива —
Војводино, мајко мила,
Тебе Србин оплакива.

Што је српска крвца текла,
Што је храбра мишица стекла
Није наше, већ је туђе —
О, има ли судбе ује!

Србобране, децу буди,
Војводину сад пробуди
Ах, и ти си онда пао,
Кад си мајку подигао.

Сваком срце туга стеже,
На Србина мрак се слеже.
Реците нам, Војвођани,
Војводину ко сахрани?

Сад се многа српска мајка
Из дубине срца вајка,
Што је некад синка мила
За војводство изгубила.

Војводино, рано љута,
Крвљу српском обасута,
Ах, како ће Србин смести
Тебе, мајко, прегорети!

Но Србин не би био Србин, кад би се јачој сили поцао без отпора, кад би у себи угушио сваки замах за слободом и сваку клицу одушевљења за своје националне идеале, кад би се одрекао сваке наде, да ће ипак једаред куцнути час разрачуна с непријатељем. Већ у осмом броју Новосадске „ДАНИЦЕ“ од године 1861. одлични српски песник Стеван Владислав Каћански дивно је погодио жицу народног тада душевног стања, прекрасно је изразио и оч ј са невоље, која је тиштала Србадију, и чврсту веру у опоравак и у сјајну будућницу. Учинио је то у покличу

Х А Ј!

Где је српска Војводина?
У Маџарској ил' Угарској —
Или у сну ил' на јави —
У Банату ил' у Бачкој,
Ил' у Срему старој слави? —
Није сада тамо, није —
Већ у души Србадије.

Је ли жива Војводина?
Жива нам је сарањена —
Ал' умрети донде неће,
Док сва крвца не истече
Из јуначка срца њена.
А то живо срце ди је? —
У срцима Србадије.

Кад ће синут' Војводина?
Када правде сунце сине
И устану деца њена,
Чистом слогом умивена,
Па загрме од милине:
Стан', Будиме!

Стани, мајчин сине!
Ево главе, не дам Војводине!

Ту песму Каћанскога сложио
је честити наш, нажалост пре-
рано преминули, Аксентије Мак-
симовић, оденувши ју приста-
лим музичким рухом. Није било
тога српског певачког друштва
а да на распореде својих сѣла
и бесѣда није стављао ту ком-
позицију и њоме и блажио и
соколио наш свет још и седам-
десетих година прошлог века.

Са пуно дубока, нежна жен-
ског осећаја и родољубива пи-
јетета исказала је горку тугу
а изгубљеном старом Српском
Војводином у своје време од
просветних наших првака: Вука
Ст. Карацића, Петра Петровића
Његоша, Јована Суботића, Љу-
бомира П. Ненадовића, искрено
уважена песникиња Милица Сто-
јадиновићева Српкиња, „Врднич-
ка Вила“, у 21. броју Новосад-
ске „ДАНИЦЕ“ од године 1867.
овом дирљивом елегијом:

СРБСКО ВОИВОДСТВО

Из далне земље, из дални града,
Самртника еднога изнесе,
Богу далеко, пут крајева србски
Покојника управо однесе.

Свуд србска тужна ударише звона
И „Свјати Боже“ спровод дочекуе,
А горка суза пролива се свуда —
Србин некога тешко оплакуе.

У Фрушкој Гори, близу код Сиона,
У задужбини Мајке Ангелине,
Мрачнога гроба отварају с' врата,
Деспота Ђорђа сужнога да приме.

Ту леже деспот. Име, власт деспотску
Заедно с њиме покри земља црна.
На гробу свом покојника драги
Стотину лета Србин сузе лива.

И мину дуго столетје црно,
На бојном полју зорица заруди,
Код војводу и војводство драго
Са оружјем ускрсну, прсбуди.

Опет прате Срби самртника едног
И србска свуда огласише звона,
И њега носе оном манастиру
У Фрушкој Гори близу код Сиона.

А безбројни Срби, кано тица јато.
Спроводу томе свуд се придружју
Па кога опет, о судбини црно,
Кога то Срби опет сарањују?

У задужбини Мајке Ангелине
Врата се опет отворише гроба
И покрај Ђорђа, несрећног деспота,
Леже нам у гроб и Стеван војвода.

А србска вила, у црно завита,
И данас цвили над тим гробовима,
Грбове тужне Србу показуе —
Ах, ово ти е сва војводовина!

У Фрушкој Гори, на Видовдан 1867.
М. С. Српкиња.

Земни остатци грофа Ђорђа
Бранковића, који је године 1691.
у Будиму извикан био за на-
родног старешину и деспота,
али га после дванаест година
Аустрија одагнала у Хеб (Егер)
у Чешку, где је године 1711.
умро и где му је тело лежало
све до године 1743., почивају
у цркви фрушкогорског мана-
стира Крушедола, а онамо је,
17. децембра 1848., из Панчева
пренесено било и тело српско-
га војводе Стевана Шупљикца.
У својој елигији песникиња М.
С. Српкиња указује на два јед-
нако тужна момента, кад је
Србима под Аустријом било
суђено, да закопају и оплачу
два човека, којима је била на-
мењена, али неиспуњена остала,
мисија, да аустријске Србе по-
веду у сусрет сретнијој будућ-
ници.

Но што је Усуд у та два
маха одрекао Српству, сјајно
му је накнадио, кад му је дао
да дочека Ослобођење и Уједи-
њење са својом браћом под
жезлом сјајне народне династије
Карађорђевића.

Славни древни римски бесед-
ник Цицерон затврдио је, да је
успомена на минуле јаде чак и
угодна. Није имао неправдо. Да-
нашњим Војвођанима, у јеку
слободе, среће и напретка, не
пада на ум, да икога преклињу
са неудаћа, које су претрпели
њихови стари. Данас се Војво-
ђани захвално сећају својих
личних предака и благосиљају
њихове родољубиве подвиге, а
уз то признају и величају ју-
наштво и пожртвованост својих
ослободилаца, своје честите
браће.

Јован Грчић.

Сваку нову књигу имаде
стално на стоваришту књи-
жара „Славија“.

ИЗБОРИ ПОСЛЕ ИЗБОРА

Влада је одлучила да расписује
општинске изборе у Војводини!

Ових дана пронела се вест,
да је председник владе г. Веља
Вукичевић наредио подручним
властима, да учине све потреб-
не припреме, да се у Војводини
што пре обаве општински из-
бори. Ти избори имали би се
одржати још у месецу септем-
бру, дакле одмах после скуп-
штинских избора. Према про-
јекту, избори би се одржали на
основу старог мађарског закона
о општинским самоуправама.

Г. Светислав Рајић, начелник
одељења Министарства Унутра-
шњих Дела за Б. Б. Б. већ је
предузео потребне кораке, да
се удовољи новом наређењу
председника владе, па је рад на
томе пољу већ и отпочео.

Позната је ствар, да су све
досадашње владе годинама оду-
говлачиле питање расписивање
општинских избора у Војводи-
ни и никоме није пало на па-
мет да ће се ти избори ипак
једном моћи одржати. Одуго-
влачило се с тим питањем, у
првом реду стога, што се сва-
ка влада бојала за свој пре-
стиж у Војводини, јер слобод-
ним изборима у појединим вој-
вођанским општинама влада би
много морала изгубити од свог
првобитног утицаја.

И баш из овде наведених
разлога, необично је чудно и
у великој мери изненађује, што
се г. Вукичевић сада, у јеку
изборне кампање, сетио да по-
крене питање општинских из-
бора у Војводини. Многи оз-
биљни политичари мисле, да је
по среди обичан изборни трик
од стране владе, која тиме же-
ли да прибави себи симпатије
у ширим слојевима народа. По-
стоји уверење, да се после скуп-
штинских избора неће ни по-
мишљати, да се одрже општин-
ски избори у Војводини, тим
пре што су ти избори толико
пута одлагани и што већ да-
нас нико у Војводини не ве-
рује, да би се општински из-
бори ипак могли одржати.

Постоји и један други ко-
ментар. Мисли се, да се влада
за то жури тако грозничаво са
општинским изборима у Војво-
дини, да би још док је вруће
користила се ситуацијом и при
спровођењу општинских избора
употребила исти полицијски а-
парат, као за скупштинске из-
боре. Кома је познат систем
„слободних“ избора данашње
владе, томе ће и ова претпо-
ставка постати сасвим јасна.
То бар не треба опширније об-
јашњавати.

Сведид.

Дисциплинарка истрага!

Против 4 виша градска чиновника повреће се дисциплинарна истрага

Још раније, неколицина чланова новосадског Проширеног Градског Савета хтели су поднети пријаву Одељењу Мин. Унутрашњих Дела за Б. Б. Б. против четир градска виша чиновника, па су својој тужби тражили да се поводом извесне кривице против дотичних покрене претходна дисциплинарна истрага.

Недавно суспендовани Проширени Градски Савет је одбио предлог да се ова ствар износи пред Министарство Унутрашњих Дела и ствар је, за једно време, била стављена *ad acta*. Али како је ова ствар тако деликатне природе, то је сасвим разумљиво, да није могла прећи дефинитивно у заборав и садашњи Проширени Градски Савет је тај предмет поновно потеглао и изнео на гласања.

Ових дана одржао је Управни Одбор Прош. Гр. Савета седницу, на којој су у свима детаљима изнети делови пријаве против четворице виших градских чиновника и од 9 чланова одбора, 5 чланова је гласало за покретање истраге која претходи дисциплинарној истрази.

Заинтересовани варошки чиновници су поднели жалбу против ове одлуке Управног Одбора, па сада цела новосадска јавност са великим интересовањем ишчекује, како ће се цела ова ствар даље развијати.

У целој овој, по градску управу непријатној и немилој афери, интересантно је напоменути, да се брижљиво не казују имена те четворице чиновника, премда цела варош зна, о коме је реч. Чему онда толика тајанственост и претерана дискреција? Афера ће ипак, и то врло скоро, у целости и заћи на видело и сваки ће се моћи упознати са свима њеним детаљима.

Интересантна појава!!

Ове изборне кампање упада у очи једна занимљива чињеница: Нози Сад и Војводина оскудевају овога пута у разним изборним листовима, нема никакве живости на том пољу и цинизам политичара је већ толико порастао, да нико не придаје важности улози штампе у изборној борби. Штета, јер ће се то неким политичарима љуто светити.

А шта је узрок овој тесногрудости? Па шта друго, него

крајњи тврдичлук и донекле и похлепност, јер сасвим је немогуће, да неке странке нису дале из зато одређених фондова пара за те сврхе. Људи хоће да постану посланици, а не би за то хтели да жртвују ни пребијеног марјаша, као да су толико симпатични, да ће их народ оберучке дочекивати и из љубави им поверити мандат...

Одиста и гнусно и ружно, али тако ће дотични и проћи на изборима. Пасивност у погледу агитације путем штампе имаће својих тешких послелаца, које ће се показати тек након избора... Ала ће неко тада да лупа главу о зид, али тад ће бити већ прилично, па и сувише касно!!!

Пореско примирје

— Не разрезају се нови порези —

По наређењу владе, финансијске и пореске власти имале су да обуставе свако разрезавање пореза у целој земљи, за цело време изборне кампање. Ово примирје је такођер једна вешт владин маневар, да би се умилела пореским обвезницама, јер их сада треба као — бираче!

Постоји оправдан страх, да то примирје неће трајати ни два дана после избора и да ће се тада удвострученим силама потегнути, да се оно „изгубљено“ надокнади! И у тој агилности нико их неће моћи спречити...

Зна влада шта ради, али ипак не зна једно, да су ти њени маневри не само кроз провидни, него и кроз узалудни!

Крупно питање

Хоће ли бити доста чувара кутија?

Неке странке налазе се у великој бризи. Само у новосадском округу поднето је већ до сада велики број кандидатских листа, тако ће на предстојећим изборима у Новом Саду у округу бити најмање 14—18 кутија на сваком биралишту! И сада су поједине мање странке и сеператисти, који због личних разлога цепају странке пали у велику бригу. Не зна се хоће ли имати довољно чувара кутија, јер број биралишта је повећан свугде, а број присталица се стално смањује, па Бог зна, да ли ће оно мало присталица бацити куглицу баш у своју кутију, коју су чували... Јер већ свашта се и до сада догађало... Идемо да видимо...

Конгрес Асоцијације Словенских Турист. Друштава

одржаће се ове године у Кракову, у Пољској, у међувремену од 22. до 28. септембра 1927. године.

Као делегати нашег Савеза Планинских Друштава учествоваће на овом Конгресу г.г. Јосип Пасарић из Загреба, професор Васа Стајић из Новог Сада и Максо Хрватин тајник Савеза из Љубљане.

Као једно од најважнијих питања на овом Конгресу решаваће се о стварању Међународног Савеза Туристичких Друштава, како би се на тај начин, увећаним међусобним посезивањима што више пропегисале природне лепоте појединих земаља и створио што јачи и ближи додир међу народима, који ће додир, временом, свакако допринети лакшем и бржем упознавању и решавању многобројних међусобних питања, око којих се, врло често, стварају излишни и штетни спорови.

Туристичка пропаганда уопште, па и у вези са стварањем овог међународног Савеза, има за нашу земљу нарочито велик значај, пошто баш наша држава обилује многим несравњиво интересантним лепотама, које су у извесној мери већ и сада, а у будућности ће послати још и више привлачне тачке страним туристима, што ће све повољно утицати на развитак наше земље и представљати врло леп извор привредног снажења нашег народа и целе земље. Уважавајући важност туристике и туризма уопште, и утицај, који овај покрет врши у животу других напредних народа, и наша је земља, од извесног времена почела поклањати све већу пажњу овој веома важној грани народне привреде, па има наде, да ће се и код нас, у овом правцу видно још јаче истаћи повољни резултати овога рада.

У вези са овим Конгресом Асоцијације, пољски туристички Савез приређује поменутих дана неколико излета у важније културне и привредне центре пољске Републике, ради обавештавања учесника. Учесници ће у Пољској уживати разне повластице. Они наши, југословенски туристи, који желе да узму учешћа у овим излетима, треба да се јаве управама својих друштава. Из Београда и из осталих крајева Србије пријаве прима Српско Планинско Друштво, а из Новог Сада и осталих места Војводине Друштво Фру-

шка Гора у Новом Саду, Краља Александра 20, телефон 22-05.

Пријави морају се поднети до 31. августа о. г.

Детаљан програм Конгреса и појединих излета у Пољској објавиће се накнадно.

У пажњу градске управе!

Разривање асфалта по Новом Саду.

Од неког времена, према наређењу поштанских власти, врше се радови око постављања подземних поштанских каблова скоро у свима главним улицама Новог Сада. Том приликом разривен је тротоар на све стране и Нови Сад је у многим променио свој изглед. Али то још не би било зло.

Ред је да се ти каблови поставе и за то је потребно да се асфалт односно тротоар у средили прокопава, али мислимо, да није потребно, да се приликом тих радова тако немарно поступа, да се не узимају никакви обзири, те се прашина и шљунци разлећу на све стране. Што је још најгоре у овој ствари нико и не помишља, да се на већ затрпаним местима опет излије асфалт и сада Нови Сад личи на неко ратиште, по коме је војска пустишила! Па зар нема никога да се о томе побрине и да тротоари у Новом Саду дођу до свог старог изгледа?!

Нешто што заслужује осуду

Измотавање са осуђеником на смрт

Приликом вешања Мише Крњача, двоструког убице из Гајдобре, неки дописници листова нагннули су у његову ћелију и интервјуисали га, разговарали с њиме, као да је каква министар. Сваку његову реч су хватали, бележили и објављивали у својим листовима, али све то не би било ништа, да се није још нешто горе догодило.

Један „новинар“ се толико заборавио свога достојанства и свога поноса, који као интелектуалац треба да има, да се представио осуђенику и нагласио му, да је он уредник тог и тог листа. Овај приказ је био колико комичан, толико и мучан и тугаљив и остали новинари су то и осудили. Али ни они нису били много бољи од свога друга, који се представља двоструком убици.

На Крњачеву жељу, они су радо пристали да се с њим заједно сликају и та слика се доцније показивала у изложима

у најпрометнијим улицама Новог Сада!!! Само двојица новинара нису хтели да учествују у тој снимци у „групи“ у чијој је средини био М. Крњач!

За осуду је и поступак неких дописника, који су стављали којекаква питања убици, као шта мисли о женама, који су му философски погледи на живот и т. д. Таква питања се једном окорелом злочинцу никада не стављају, јер нико није жељан да сазна, шта он о томе мисли.

Било би веома опортуну и згодно, када би надлежна судска власт оваке испаде у будуће не само онемогућила, него и отворено забранила, тим пре јер се тиме штети не само углед новинарског staleжа, него се ствара једна комична ситуација, од које нико користи не може имати. Зашто да новинари сами својом кривицом служе за подсмех осталима, који о свему овом, како нам изгледа, имају много зрелије мишљење?

Светислав Петровић се не жени!

Демантована вест о веридби са Штефицом Видачић

Цела дневна штампа, а и сви илустровани листови, донели су недавно вест, да је наш омиљени филмски уметник Светислав Петровић одлучио, да се ожени са филмском лепотицом Штефицом Видачић из Загреба, која је имала толико среће, да однесе победоносни назив „Мис Европа“.

Многи нису могли да поверују у истинитост ове фантастичне весте, премда је код филмских људи и фантастично сасвим нешто обично. Сада је вест о веридби Светислава Петровића са Штефицом Видачић потпуно демантована.

Отац врлог уметника г. Младен Петровић, кројач из Новог Сада, ових дана се вратио из Нице, где је био у посети код

свога сина. Г. Младен Петровић најодлучније побија вест о тој веридби и изјављује, да Светислав за сада ни не помишља на женидбу.

На тај начин пропала је једна лепа комбинација оних беспослених проводација, који у својој уобразиљи тако радо и тако често венчавају и вере младе парове, а без њихове дозволе и знања...

Светислав Петровић је обећао своје оцу, да ће ове године посетити Нови Сад и родитељски дом. Ова вест ће, несумњиво, изазвати велику радост и одушевљење у круговима пријатеља филмске уметности, који ће имати прилике да виде великог уметника, чија се слава пронела по целој кугли земаљској.

Једна лепа свечаност. Са славе фијакериског удружења

На дан Св. Илије одржана је, као и сваке године слава новосадског Удружења Фијакериста, која је у сваком погледу изазвала леп утисак у грађанству. На слави је кумовао г. Др. Миша Рајковић, зубни лекар из Новог Сада. Иако је ово удружење још младо и сиромашно, ипак већ дивно нисмо видели импозантније славе од овогодишње. Пре подне је обављено резање колача. Прота г. Веља Миросављевић је чинодејствовао при овој свечаности, а затим су кум, домаћин и два члана удружења резали колач. За време јектенија одговарало је Српско Занатлијско Певачко Друштво „Невен“.

Од стране градске управе при овој лепој и величанственој слави, присуствовали су: г. г. Др. Бранко Борота, Јован Лакић, Станоје Михалцић, Александар Ђаков, Др. Пера Адамовић, Никола Плавшић, инжењер Неранцић и представници скоро свих друштава и установа из Новог Сада.

Истог дана у вече, приређен је свечани банкет у гостионици код Мароша, а на том банкету је учествовало 300 особа. На банкету су град заступали: г. г. Др. Бранко Борота, Јован Лакић, Станоје Михалцић и капетан Ђаков. Прву здравицу на банкету је одржао г. Стеван Мијатовић, агилни председник Удружења Фијакериста, који је у опширном и топлом говору поздравио кума, присутне градске и остале представнике, те све остале госте. Лепо је било видети на овој слави велики број новосадских занатлија и трговаца.

Кум г. Др. Миша Рајковић се захвалио на лепим речима и на почастима, која му је указана, па је изјавио, да се стога примио те почести, јер сматра, да је ово удружење корисно по цело грађанство, јер му увек стоји на расположењу и на служби, и дању и ноћу и по снегу и киши и највећој врућини. Кум је обећао, да ће све могуће учинити, да се овом сиромашном удружењу олакша бедно стање.

После кума је говорио поново г. Мијатовић, па је у јасним цртама изнео очајно стање фијакериста у Новом Саду, па је замолио присутне, да се за то удружење свим силама заузму.

Др. Бранко Борота, новосадски градски начелник је у свом општинском говору, пуном осећаја, обећао да ће и са своје стране учинити све што може,

да се положај новосадских фијакериста у блиској будућности поправи. Говорник је на крају свога говора умолио, да се приликом ове лепе и успеле свечаности присутни сете и Њ. В. Краља и усклику: Живео Краљевски Дом! Присутни су бурно акламовали краљевском Дому.

После градоначелника је поново говорио г. Мијатовић и у лепом говору се захвалио Земунском Удружењу Фијакериста које је Новосађанима послало на дар лепо израђену икону Св. Илије. За тим је топлим речима поздравио делегате са стране, који су дошли у лепом броју из Суботице, Сомбора и Старог Бечеја, чија је удружења г. Мијатовић организовао. Нарочито је дирљив поздрав упutio првом кум ове славе, г. Обраду Дачевићу превознику из Београда. Г. Дачевић је за тим одржао ватрен и сјајан говор, који је својим полетом заaneo све присутне.

На крају је председник госп. Мијатовић у песничком духу одржао последњи говор, који је веома успео и раздрагао све присутне, а затим је настало весеље, које је отворено са колом, а за тим се наставила игранка све до зоре. Гости су се тек у јутарњим часовима растали, у најбољем расположењу и са најбољим успоменама отишли својим кућама.

Не смемо пропустити прилику, а да не споменемо и госп. Мароша вредног гостионичара који је баш пред саму свечаност довршио грађење свог великог салетла (киоска) у дворишту своје радње и ту је одржан и банкет. Овај салетл је савршено саграђен, а к ко је окружен густим дрвећем, пружа одличну хладовину и добру разоноду, а таквог салетла нема ни један други лскал у Новом Саду.

Шта је срамота

У новосадским и другим новинама, међу огласима не чита се више огласи трговаца и занатлија него: „Објава јавне продаје“, „Дражбена Објава“ — једном продају земљу, другом кућу, трећем ствари и т. д., а то је огледало данашњег нашег напретка! Свако се тужи да је зло, али нико се на то не осврће — него дај продаји где се шта нађе, а после, е, после имаћемо више просјака и сиротиње, а — нико неће да о овом злу мало промисли и лека му нађе — него се то све дало на кортешацију, кандидацију — па докле овако?!

Кад се неки натароши пре времена захвале на месту (нечекајући да их најуре) а рефлектују на директорство неке нове штедионице — па се и ту ошвање, то је онда и срамота и брука.

Када се један бивши посланик зацело нада да ће бити поново изабран за посланика у скупштину — а оно га његови бирачи неће данас ни да кандидују.

Кад неко начини паркету у стану — па не може да се у стан усели — као по богу што је то учинио један господин у гасфабрици.

Кад „Бомба“ не може да поједе ни педесет ћевапчића — него мора да гледа како то други гутају — али само док га изаберу.

Кад Владета неможе више да пије вина — него мора воду да љушти.

Пред изборе

Ушла нека редња у људе и сваки би да буде и постане посланик. Нарочито у Новом Саду има таквих болесника који се рукама и ногама копрцају и желе, да се дочепају „части“ — што нису дорасли за то, то иде на други лист. Чудом се мора човек зачудити ко све у Новом Саду води „главну реч“, Пун Нови Сад је кортеша, који су се из петиних жила упели те кортешују да све пуца, а зато им је обећано: једном да ће бити прави варошки физик; другом, да ће постати варошки сенатор са уносним приходом; трећем фино ухљебије, и већ сваки од њих има по неку жељу „да се и без мотике дочепа какве беле погаче“! Та и наш „директор“ једног новосадског листа рачуна на „моментално“ пристојну награду, а после као „штамбилно“ ухљебије на каквим масним народским јаслама! И тако, дај Боже здравља, па да догурамо до 11. септембра па да изаберемо овог нашег „усређитеља“ — ала ће да бидне тад облизивања од кортеша, да се приповеда на далеко и широко — а дотле, живи била и љуљушкали се у лепим надама, само, само да не буде: „обећање лудом радовање“ — живи били па видели.

Писма и рукописе, који се односе на уредништво „Нови Сад“, треба слаати на адресу: Нови Сад, поштански фах 14.

Шта је са новосад. мостом?

Дакле, на нашем новосадском мосту и опет су застали радови — нема буџета! Па докле ће се позвани спрдати са овим мостом? Срамота, да две најбогатије покрајине Срем и Бачка не могу да добију мост, а међутим по другим крајевима, где није тако нужно граде се мостови. Новосадски мост није готов, али већ се почело са градњом моста Београд — Панчево! Код нас све иде наопачке, све се почиње а ништа се не свршава. А да није ту по среди нешто друго, да нису ту можда какви кортешки књифови који гласе: или морате бирати оног, којег влада оће или, чекајте на мост још неколико година — или да није ту по среди: да се Нови Сад звекне по глави и да се трговина и промет упућују на другу страну?! Било шта било срамота је, да један објект који би се још пре 3—4 године могао свршити, изгледа, да ће још толико времена проћи док се сврши! Жалосно је што се ради са овом новосадском мостом, зато апелујемо на позване па нека нађу пута и начина, да се овом отезању и завлачењу једном стане на пут. — Кад се од Војводине траже толике паре за порезе, право је, да се тој Војводини мало више пажње поклања!

Око изборног материјала

Све војвођанске општине добијају материјал из Новог Сада

Надлежне власти су већ раније извршили све припремне радове, како би се расподела гласачког материјала обавила брзо и у највећем реду. Читава легија општинских чиновника радила је на сређивању тога материјала, па како су ови послови сада завршени, већ почетком идуће недеље отпочеће се са расподелом гласачких кутија, куглица и осталих утензилија за изборе.

Према расположењу надлежних, сав гласачки материјал за Војводину, деливаће се из Новог Сада, па ће поједине општински власти слати своје људе у Нови Сад, да тај материјал приме. Посао ће ићи брзо и систематски, пошто је у том погледу унапред зготовљен практичан и згодан план.

Мушке флор чарапе, двострука пета и табан, у помодним бојама за 13 динара код ЕУГЕНА КЛАЈНА у Новом Саду, Великом Бечке-реку и Сенти.

1. летњи тркачки састанак у недељу 14. авг. у Н. Саду

Војвођанско Коло Јахача приређује велике трке 14. августа. Уписано је 58 коња.

Ово је до сада највећи број коња, који ће трчати на нашем тркалишту. Уписане су нове штале, које до сада нису трчале као што су: Владе Илића, Лелбаха, Драгићевића и др.

Почетак трка у 15 часова. Воз полази у 14 часова, а враћа се у 19 часова. Аутобуси, аутокиси и фијакери возе по варошкој такси. Полазак од варошке куће.

Поливање друма осигурано.

Цео отмени свет ће се овога дана показати на тркама јер ће трке бити заиста лепе и велике. Београђани долазе у великом броју.

Лицитација грла данас у суботу у 21 час у великој сали Хотела Слободе.

*

Уписана су следећа грла:

У 1. трку полукрвних грла: Лабрадор, Аријана, Марко, Титан, Алма, Вила, Олга, Гурманка, Фурија и Бусијвк.

У 2. утешну трку: Босанац, Вилијам Руфус, Мајумба 2, Моја Драга, Ђерђике. Белмон Гајдаш, Монтињи, Кокета, Титли Татл и Бусијак.

У 3. труку Југословенска награда Омица: Бистрица, Аида, Ђерђике, Едешем, Сремица.

У 4. трку Петроваради град: Дама, Од Добоја Мујо, Ризи Бизи, Атлантис, Радио, Ђурка, Титан. Карт Бланш, Побуна, Љубовија и Фрајла.

У 5. Интернационалну трку: Црногорка, Корибер, Скупоченка, Борац, Брзан, Сахиб и Селица.

У 6. цокејску препонску трку: Риано, Утмутато, Бонета, Браа Сахиб и Моја Лутка.

У 7. ратарску трку: Жега, Дурцаш, Вилма, Виол, Фенек, Дивна, Сортинка и Дорат.

Као што са види најбоље наше штале Владе Илића, Фелбаха, Др. Геде Дунђерског, Ђоке Дунђерског, Драгићевића, Маринковића, Ергеле Карађорђево, Ергеле Футог а других одгајивача.

Овај дан ће бити врло леп како по броју коња тако и по учешћу публике, јер ће се сада у недељу повести борба између најбољих наших штала.

Ове трке ће бити потпуно истог квалитета као и оне у Београду.

*

У седам разноврсних трка продефиловаће идуће недеље на хиподрому на Сајлову нај-

племенитија југословенска тркачка грла од ратарских коња до пунокрвних енглеских пастува. Летњи састанци, као и пролетњи донеће публици низ изненађења. Опет ће бити филмска снимања, којима се је публика толико веселила, а срећу оног бечког трговца да за десет динара добије тркачко грло, преузеће сада можда неки Београђанин или Новосађанин, јер ће се премија опет одржавати. Почетак трка тачно у 3 сата. Посебни воз до Сајлова као и нарочити аутобуси саобраћају као и пре.

Историја једног чешља

Када жена претурала мужу џепове...

И ово је мала епизода са Штранда. Тојест она почиње на штрланду, завршиће се по свој прилици у суду за бракоразводне парнице. Да чујете, како је то било.

Од једног времена муж није после подне долазио кући, под изговором да се у његовој канцеларији и после подне ради (а угурзус један, пре чак ни зими није после подне радио!). Жени је најстрожије забранио да иде на штрланд, јер је то место „где се удате жене могу лако одати искушењу..." како је то он рекао. Жена је ћутала, али јој ствар ипак постаде сумњива.

Једно после подне — а то је било ових дана — она је ипак отишла у мужевљево канцеларију и имала је шта видети. Све је било закључано, а домар јој је саопштио радосну вест, да они никада нису после подне ни радили!

Жена је од тога дана била на опрези. Сваки дан је ревностно претурала по мужевљевим џеповима, када је он легао да спава и пре неки дан нађе у џепу један мали женски чешаљ, укосницу, са плавим праменом косе на глави.

— Ао, хуља једна, дакле сада плавуше воле...

Жена је била изразита црнка, он такођер, тако да је коса морала потицати од неког трећег лица. И жена одлучи да прати потајно свога мужа. Њена шпијунажа је уродила плодом, ухватила их је на штрланду, када су ишли заједно руку по друку, као неки брачни бар, дакако нису ништа слутили.

На овај приказ жена се разгорушила и онај мали чешаљ, што је држала у руци, дигла је у вис устремила се на супарницу и заболела јој у сред главе тако силно и јако, да је

плавуша дрекнула и нуз косу јој крв поцурила.

Муж се сакрио ко нека мама, а полиција није ништа сазнала, јер се и плавуша убрзо изгубила са видика. Шта је после било не знамо, само чешаљ као corpus delicti је нестало, нема га, а жена тврди, да ће се поставити од мужа, који је на тако ординаран начин варао и газио супружанску част.

Поука из ове приче је многострана, а за мужеве, који волећи странпутицом нека буде ово опомена, да пазе шта држе у џеповима, јер ситне ствари често стварају крупне компликације... То сваки муж, који воли мало да скрене, треба да зна, иначе нико му није крив ако се рђаво проведе..

Спектатор.

Невероватне вести

Из градске управе За последње 24 сата није смењен последњи Проширени Градски Савет. Овоме се чуди цела јавност, па је сигурно, да ће се ускоро одржати општински избори у Војводини.

Цепање странака. Неки задрти партизани се туже, да је престало цепање појединих странака, па је тако њихова мисија довршена. Пошто су све странке поцепане у три и више фракција, за њих вема више посла, па су се сада одали цепању папира и крпа.

Градски оци. Како смо са надлежне стране извештени, од сада ће моћи постати градски оци и они странци, који само једну ноћ одседну у ком новосадском хотелу, а то могу доказати хотелском пријавницом! Живела демократија!

Изборни терор. Није до сада било избора, да су политичке власти тако поступале са агитаторима опозиције као ових избора. По појединим селима општинске и полицијске управе приређују банкете у част опозиционих вођа, а за пут им дају пуно лепих поклона као успомену. Неки опозициони агитатори се хвале, да у неким селима добили чак и велике своте новаца и разна обећања, само да остану у дотичном селу и одржавају свакодневно неколико зборова. Полицијска и жандармеријска униформа се данима не може ни видети. Сви они су сада на допусту и летују по разним бањама.

Шта није срамота?

Миле Ђорђевић — када пита Мишу Крњача за срамотске ствари.

Жарко Мишић — када стално цуга малину, па га зној подилази.

Келер Хуго — када у пивари протестује против сипања „ханзла“.

Владини радикали — када се љуте на назив „курџони“.

Мохоровић — када се љути на Бијанка Тотовића.

Божа Николић — када критикује спортске противнике.

Сава Савић — када живи потпуно солидно.

Агитатори — када долазе аутомобилом у села, а одлазе пешке из њих.

Најновији кандидати

Станоје Мишић — невапчијски кандидат.

Шандор Месар — срески кандидат на Прокићевој листи.

Тома Бајић — Радикалски кандидат у футошком срезу.

Бијанко Тотовић — кандидат огласних завода (носилац листе др. Кардош).

Мане Бубањ — кандидат удружења угојених људи.

Славко Чичулић — кандидат фијакериста.

Илија Сурдучки — демократски кандидат.

Младен Шовљански — земљораднички кандидат.

Милан Алтеров — ципеларски кандидат.

Бранко Васиљев — кандидат француске странке.

Милан Сабљар — срнаовачки кандидат.

Јован Тотовић мл. — соколски кандидат

Драго Смитал — кандидат новосадских гостионичара.

Шандор Станишић — кандидат старих момака (носилац листе Ђура Полит).

Мор Кертес — добровољачки кандидат.

Грга келнер — критичарски кандидат.

Бона Мандић — није жељан кандидације.

Воја Матић — кандидат ген. директорске листе.

Објава.

Планинско друштво **Фрушка Гора** приређује у суботу и недељу 13. и 14. о. м. више друштвених излета на Фрушку Гору.

Прва група

полази у суботу у 18 часова са возом до Раковца, а одатле на Змајевац.

Друга група

полази у недељу у 3.30 часова са лађом до Беочина оданде на Осовље.

Трећа група

полази у недељу у 5.30 часова са шетним возом до Раковца или Беочина. Одатле ће се ићи у разним правцима, према расположењу чланова и формирању група.

Упозоравају се чланови да понесу чланску легитимацију јер без ње ни плаћене чланарине не могу се користити чланским правима.

Излетници који желе преноћити на Змајевцу морају извадити упутницу за преноћиште, коју могу добити у друштвеној канцеларији ПУТНИК.

Од Каменице до иришког Венца саобраћа аутобус који полази од каменичког пристаништа у 7.30 часова и после подне у 13.30 часова. Цена је вожње за чланове 15 динара, за нечланове 20 динара.

Ићи ће се по сваком времену.

Скреће се пажња излетницима, да у шуми не ложе ватру.

Извештава се чланство, да је приступ на Тестеру забрањен до даљег наређења.

ТУРИСТИЧКА СЕКЦИЈА.

У центру вароши

издаје се врло леп и удобан празан стан од 2 собе, кујне, те свих осталих нузпросторија. У стан се може уселити одмах, за поближе ваља се обратити на дрогерију К. Живојновића, Нови Сад, Трг Ослобођења.

Кроз новосадске радње

РЕСТОРАН „МОСКВА“ (бивши Вагнеров подрум).

Као што смо раније огласом у нашем листу већ објавили, 3. августа отворен је у локалу, где је раније био Вагнеров подрум, ресторан „Москва“ под управом и власништвом г. Михаила Васиљевог, познатог гостиничарског стручњака. У публици је владало велико интересовање за отварање овог локала, који је једно време био затворен. Позната је ствар, да је некадањи Вагнеров подрум био стечиште елитне публике новосадске, па је сасвим оправдано било толико интересовање од стране Новосађана.

Наш сарадник посетио је ових дана ресторан „Москву“, па је утврдио, да се отварањем овог ресторана пружишло више, него што је заинтересована и радознала публика могла и смела исчекивати. Већ првих вечери, у овај локал је похитала сва отмена публика и уверила се, да се ту ради о једном ресторану и месту за разоноду, какви су ретки чак и у великим градовима.

Нови власник је уложио много труда и добре воље, да се новоотворени ресторан у сваком погледу свиди новосадској публици, па је у том свом настојању сјајно успео.

Ресторан је снабдевен са свим модерним и потребним конфором, намештај је удобан и у стилу распоређен, а цео локал даје повесљан и пријатан утисак одмах при уласку у ресторан. Вентилација локала је таква, да се у њему у свако доба може осећати свеж ваздух, шта више, у садашње велике врућине, осећа се и веома угодна хладовина, што још пријатнијим чини боравак у ресторану.

Послуга је постављена са много пажљивости и стручног разумевања. Сав персонал врши своју дужност прецизно и ни један гост не може се у том погледу потужити. Све иде као по заповести и послуга функционише бесприкорно.

Посебно признање припада одличној и многостраној кујни, коју је г. Васиљев увео, а која је у могућности, да сваког госта, ма каквих рафинираних прохтева имао, може усрдно и лако услужити. Поред ванредно добре, укусне домаће кујне, сервирају се свакодневно и јела француске и руске кујне, у богатом избору. Абонирци се примају, а плаћају месечно 600 динара по јеловнику. Ручак са лебом стаје само 12 динара. Хладна јела такођер увек у великом избору стоје гостима на расположењу, а пића задовољавају свакога и укуским сортиманом привлаче све гурмане на пићу.

Првокласна глумачка бригада се, да посетиоци ресторана имају прилике стално уживати у најбољим, уметничким музичким стварима, а сем тога џазбанд даје изванредно добру музику за оне, који су жељни модерних игара.

Свако вече приређују се у ресторану „Москви“ одлични концерти, у којима суделује позната руска певачица госпођа Вишњикова. Ови концерти, поред свега осталог, највише привлаче многобројну публику у ресторан „Москву“ и значе посебни специалитет

Нови Сад, који у оваквим локалима већ од дужег времена оскудевао. Госпођа Вишњикова сваког вечера постиже леп и велик успех и добија много заслужених аплауза.

После концерта приређују се играчке, велеградски табарен увек стоји на расположењу публици, који воли мондене игре. Може се рећи, да врло велик број посетилаца учествује у тим играма, које пружају врло занимљив и пријатан приказ чак и оним гостима, који не играју, већ само посматрају.

Ресторан „Москва“ спада несумњиво, међу најбоље локале у Новом Саду, где се публици пружа одлична забава и велеградски провод. И баш стога посета овог ресторана значи за сваког госта једну пријатну забаву, разоноду и успомену.

Власник, издавач и одговорни уредник Душан Чамирај, Нови Сад. Краља Александра ул. 7

Прочитај, па се користи!

— За време укухавања воћа и поврћа употребљавајте једино оригинал HAJDEN SALICYE, ако хоћете да не буде квари и да Вам труд не буде узелудан. Hajden salicy је најпоузданији и као такав је већ годинама опробан. — Добија се једино у Дрогерији „Хигиени“ Косте Живојновића, — Нови Сад.

Ако Вам је потребан кофер или други кожни артикли, то се обратите са поверењем зготовљачу Г. Дитриху, Краља Петра 30.

Новосаграђена кућа на продају!

у близини Дунава,

са више станова, те једним малим дућаном за издавање под закуп.

За сопственика модеран стан у кући,

од 2 собе, предсобља, кујне, шпајза и енглеског клозета и водовода. Сем тога кућа има артески бунар, канализацију, велику лепу башту и пространо двориште. У кући домар (хаузмајстер).

Месечна рента износи 4500—5000 динара.

Интересанти нека се обрате на адресу: БОШКО ЂИРИЋ кројач, Нови Сад, Краља Петра улица бр. 3, у дворишту